

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

16. dubna 2013*

„Jednotný patent — Rozhodnutí o povolení posílené spolupráce podle čl. 329 odst. 1 SFEU —
Žaloby na neplatnost pro nedostatek pravomoci, zneužití pravomoci a porušení Smluv —
Podmínky uvedené v článku 20 SEU, jakož i v člancích 326 SFEU a 327 SFEU —
Nevýlučná pravomoc — Rozhodnutí přijaté ‚až jako poslední prostředek‘ — Ochrana zájmů Unie“

Ve spojených věcech C-274/11 a C-295/11,

jejichž předmětem jsou žaloby na neplatnost na základě článku 263 SFEU, podané dne 30. a 31. května 2011,

Španělské království, zastoupené N. Díaz Abad, jako zmocněnkyní,

žalobce,

podporované:

Italskou republikou, zastoupenou G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s S. Fiorentinem, avvocato dello Stato,

vedlejší účastníci,

a

Italská republika, zastoupená G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s S. Fiorentinem, avvocato dello Stato, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

podporovaná:

Španělským královstvím, zastoupeným N. Díaz Abad, jako zmocněnkyní,

vedlejším účastníkem,

proti

Radě Evropské unie, původně zastoupené T. Middletonem a F. Florindo Gijónem, jakož i A. Lo Monaco, poté T. Middletonem a F. Florindo Gijónem, jakož i M. Balta a K. Pellinghelli, jako zmocněnci,

žalované,

* Jednací jazyky: španělština a italština.

podporované:

Belgickým královstvím, zastoupeným C. Pochet, jakož i J.-C. Halleuxem a T. Maternem, jako zmocněnci,

Českou republikou, zastoupenou M. Smolkem, D. Hadrouškem a J. Vláčilem, jako zmocněnci,

Spolkovou republikou Německo, zastoupenou T. Henzem a J. Kemper, jako zmocněnci,

Irskem, zastoupeným D. O'Haganem, jako zmocněncem, ve spolupráci s N. J. Traversem, BL,

Francouzskou republikou, zastoupenou E. Belliard, jakož i G. de Berguesem a A. Adamem, jako zmocněnci,

Maďarskem, zastoupeným M. Z. Fehérem a K. Molnár, jako zmocněnci,

Nizozemským královstvím, zastoupeným C. Wissels a M. de Ree, jako zmocněnkyněmi,

Polskou republikou, zastoupenou B. Majczynou, jakož i E. Gromnickou a M. Laszuk, jako zmocněnci,

Švédským královstvím, zastoupeným A. Falk a C. Meyer-Seitz, jako zmocněnkyněmi,

Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska, zastoupeným L. Seeboruthem, jako zmocněncem, ve spolupráci s T. Mitchesonem, barrister,

Evropským parlamentem, zastoupeným I. Díez Parrou a G. Riccim, jakož i M. Dean, jako zmocněnci,

Evropskou komisí, zastoupenou I. Martínez del Peral, jakož i T. van Rijnem, B. Smuldersem, F. Bulstem a L. Pretem, jako zmocněnci,

vedlejšími účastníky řízení,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení V. Skouris, předseda, K. Lenaerts, místopředseda, A. Tizzano, M. Ilešič (zpravodaj), T. von Danwitz, J. Malenovský, předsedové senátů, U. Løhmus, A. Ó Caoimh, J.-C. Bonichot, A. Arabadžev a C. Toader, soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 25. září 2012,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 11. prosince 2012,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Španělské království a Italská republika se svými žalobami domáhají zrušení rozhodnutí Rady 2011/167/EU ze dne 10. března 2011, kterým se povoluje posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany (Úř. věst. L 76, s. 53, dále jen „napadené rozhodnutí“).

Napadené rozhodnutí

2 Napadené rozhodnutí zní následovně:

„s ohledem na Smlouvu o [FEU], a zejména na čl. 329 odst. 1 této smlouvy,

[...]

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle čl. 3 odst. 3 [SEU] vytváří Unie vnitřní trh, usiluje o udržitelný rozvoj Evropy, založený na vyváženém hospodářském růstu, a podporuje vědecký a technický pokrok. [...] Jednotný patent se stejnými účinky po celé Unii by měl patřit mezi právní nástroje, které mají podniky k dispozici.

[...]

(3) Dne 5. července 2000 přijala Komise návrh nařízení Rady o patentu Společenství za účelem vytvoření jednotného patentu poskytujícího jednotnou ochranu po celé Unii. Dne 30. června 2010 přijala Komise návrh nařízení Rady o překladovém režimu pro patent Evropské unie (dále jen „návrh nařízení o překladovém režimu“), kterým se stanoví překladový režim použitelný pro patent Evropské unie.

(4) Na zasedání Rady dne 10. listopadu 2010 bylo zaznamenáno, že neexistuje jednomyslný postoj ohledně další práce na návrhu nařízení [o] překladovém režimu. Dne 10. prosince 2010 se potvrdilo, že existují nepřekonatelné překážky, které v současné a dohledné době znemožňují dosáhnout jednomyslné shody. Jelikož pro konečnou dohodu o jednotné patentové ochraně je nutné dosáhnout shody o návrhu nařízení [o] překladovém režimu, bylo shledáno, že cíle vytvořit jednotnou patentovou ochranu pro Unii nelze uplatněním příslušných ustanovení Smluv v přiměřené době dosáhnout.

5) Za těchto okolností podalo v dopisech ze dne 7., 8. a 13. prosince 2010 dvanáct členských států, totiž Dánsko, Německo, Estonsko, Francie, Litva, Lucembursko, Nizozemsko, Polsko, Slovinsko, Finsko, Švédsko a Spojené království, Komisi žádosti, v nichž uvedlo, že hodljí mezi sebou navázat posílenou spolupráci v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany na základě stávajících návrhů podporovaných těmito členskými státy během jednání, a požádalo, aby Komise za tím účelem předložila návrh Radě. Žádosti byly potvrzeny na zasedání Rady dne 10. prosince 2010. Mezitím zaslalo třináct dalších členských států, totiž Belgie, Bulharsko, Česká republika, Irsko, Řecko, Kypr, Lotyšsko, Maďarsko, Malta, Rakousko, Portugalsko, Rumunsko a Slovensko, Komisi dopis uvádějící, že si rovněž přejí účastnit se zamýšlené posílené spolupráce. O posílenou spolupráci požádalo celkem dvacet pět členských států.

(6) Posílená spolupráce by měla poskytnout nezbytný právní rámec pro vytvoření jednotné patentové ochrany v zúčastněných členských státech a zajistit podnikům v celé Unii možnost zlepšit jejich konkurenceschopnost tím, že se budou moci rozhodnout pro jednotnou patentovou ochranu v zúčastněných členských státech [...]

(7) Posílená spolupráce by se měla zaměřit na vytvoření jednotného patentu, a poskytnout tak jednotnou ochranu na územích zúčastněných členských států, jež bude poskytována pro všechny tyto členské státy Evropským patentovým úřadem (EPO). Použitelný překladový režim, jenž je nezbytnou součástí jednotného patentu, by měl být jednoduchý a nákladově efektivní a měl by odpovídat režimu, který je uveden v návrhu nařízení Rady o překladovém režimu pro patent Evropské unie, jež Komise předložila dne 30. června 2010, rozšířen[ému] o prvky kompromisu navrženého předsednictvím v listopadu roku 2010, kterému se v Radě dostalo široké podpory. Překladový režim by měl zachovat možnost podávat přihlášky patentů EPO v jakémkoli jazyce

Unie a měl by zajistit náhradu nákladů spojených s překladem přihlášek podaných v jazycích, které nejsou úředními jazyky EPO. Patent s jednotným účinkem by měl být udělován pouze v jednom z úředních jazyků EPO [...]. Žádné další překlady by neměly být požadovány, aniž je dotčena přechodná úprava [...]

[...]

- (9) Oblast, ve které by došlo k posílení spolupráci, totiž přijetí opatření k vytvoření jednotného patentu, jenž by poskytoval ochranu po celé Unii, a zavedení centralizovaného režimu pro udělování oprávnění, koordinaci a kontrolu na úrovni Unie, je vymezena článkem 118 [SFEU] jako jedna z oblastí v působnosti Smluv.
- (10) Na zasedání Rady dne 10. listopadu 2010 bylo zaznamenáno a dne 10. prosince 2010 potvrzeno, že v přiměřené lhůtě nemůže Unie jako celek dosáhnout cíle vytvořit jednotnou patentovou ochranu v rámci Unie, čímž došlo ke splnění požadavku čl. 20 odst. 2 [SEU], který stanoví, že posílená spolupráce smí být přijata až jako poslední prostředek.
- (11) Posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany podporuje vědecký a technický pokrok a fungování vnitřního trhu. Vytvoření jednotné patentové ochrany pro skupinu členských států by zvýšilo úroveň patentové ochrany, protože by umožnilo získat jednotnou patentovou ochranu na územích zúčastněných členských států a pro dotčená území odstranit náklady a složitost. Prosazuje tak cíle Unie, chrání její zájmy a posiluje její proces integrace v souladu s čl. 20 odst. 1[SEU].

[...]

- (14) Posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany zachovává pravomoci, práva a povinnosti nezúčastněných členských států. Možnost získat jednotnou patentovou ochranu na území zúčastněných členských států nemá vliv na dostupnost nebo podmínky patentové ochrany na území nezúčastněných členských států. Podniky z nezúčastněných členských států by navíc měly mít možnost získat jednotnou patentovou ochranu na území zúčastněných členských států za stejných podmínek jako podniky ze zúčastněných členských států. Stávající pravidla nezúčastněných členských států, která stanoví podmínky pro získání patentové ochrany na jejich území, zůstávají nedotčena.

[...]

- (16) [...] posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany [je] kdykoli otevřena všem členským státům, které projeví ochotu dodržet akty již přijaté v jejím rámci, jak stanoví článek 328 [SFEU],

[...]

Článek 1

Belgickému království, Bulharské republice, České republice, Dánskému království, Spolkové republice Německo, Estonské republice, Irsku, Řecké republice, Francouzské republice, Kyperské republice, Lotyšské republice, Litevské republice, Lucemburskému velkovévodství, Maďarské republice, Maltě, Nizozemskému království, Rakouské republice, Polské republice, Portugalské republice, Rumunsku, Republice Slovinsko, Slovenské republice, Finské republice, Švédskému království a Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku se povoluje navázat mezi sebou posílenou spolupráci v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany při použití příslušných ustanovení Smluv.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.“

Řízení před Soudním dvorem

- 3 Usneseními předsedy Soudního dvora ze dne 27. října 2011 bylo povoleno vedlejší účastenství Italské republiky ve věci C-274/11 na podporu návrhových žádání Španělského království a v téže věci bylo povoleno vedlejší účastenství Belgického království, České republiky, Spolkové republiky Německo, Irsko, Francouzské republiky, Lotyšské republiky, Maďarska, Nizozemského království, Polské republiky, Švédského království, Spojeného království Velké Británie a Severního Irsko, Evropského parlamentu a Komise na podporu návrhových žádání Rady.
- 4 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 13. října 2011 bylo povoleno vedlejší účastenství Španělského království ve věci C-295/11 na podporu návrhových žádání Italské republiky a v téže věci bylo povoleno vedlejší účastenství Belgického království, České republiky, Spolkové republiky Německo, Irsko, Francouzské republiky, Lotyšské republiky, Maďarska, Nizozemského království, Polské republiky, Švédského království, Spojeného království Velké Británie a Severního Irsko, Evropského parlamentu a Komise na podporu návrhových žádání Rady.
- 5 Písemná vyjádření předložily až na Lotyšskou republiku všechny členské státy a všechny orgány, které jsou vedlejšími účastníky řízení (dále jen „vedlejší účastníci“).
- 6 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 10. července 2012 byly věci C-274/11 a C-295/11 spojeny pro účely ústní části řízení a rozsudku.

K žalobám

- 7 Španělské království na podporu své žaloby tvrdí, že napadené rozhodnutí je stíženo vadami spočívajícími ve zneužití pravomoci a v porušení soudního systému Unie. Podpůrně poukazuje na porušení podmínek stanovených v člácích 20 SEU, 326 SFEU a 327 SFEU, zejména podmínek týkajících se nevylučnosti pravomoci, k jejímž výkonu opravňuje posílená spolupráce, nutnosti využít posílené spolupráce až jako poslední prostředek a nenarušení vnitřního trhu.
- 8 Italská republika na podporu své žaloby tvrdí, že napadené rozhodnutí je stíženo vadami spočívajícími předně v nedostatku pravomoci Rady k zavedení posílené spolupráce s cílem vytvořit jednotnou patentovou ochranu (dále jen „dotčená posílená spolupráce“), dále ve zneužití pravomoci a v porušení podstatných náležitostí, a sice zejména nedostatku odůvodnění a porušení podmínky stanovené v čl. 20 odst. 2 SEU, podle které Rada přijme rozhodnutí o povolení posílené spolupráce až jako poslední prostředek, a konečně v různých porušeních tohoto článku 20 SEU, jakož i článků 118 SFEU a 326 SFEU.
- 9 Vzhledem k tomu, že věci C-274/11 a C-295/11 byly spojeny, mohou být argumenty předložené na podporu obou žalob seskupeny do pěti žalobních důvodů, vycházejících z nedostatku pravomoci Rady k zavedení dotčené posílené spolupráce, zneužití pravomoci, porušení podmínky, podle které musí být rozhodnutí o povolení posílené spolupráce přijato až jako poslední prostředek, porušení čl. 20 odst. 1 SEU, článků 118 SFEU, 326 SFEU a 327 SFEU a porušení soudního systému Unie.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nedostatku pravomoci Rady k povolení dotčené posílené spolupráce

Argumentace účastníků řízení

- 10 Španělské království a Italská republika tvrdí, že dotčená oblast, tj. oblast vytváření evropských práv k zajištění jednotné ochrany práv duševního vlastnictví, uvedená v článku 118 SFEU, nesouvisí s některou z pravomocí sdílených členskými státy a Uníí, ale s výlučnou pravomocí Unie uvedenou v čl. 3 odst. 1 písm. b) SFEU, týkající se „stanovení pravidel hospodářské soutěže nezbytných pro fungování vnitřního trhu“.
- 11 Rada tedy podle nich nemá pravomoc k povolení dotčené posílené spolupráce. Článek 20 odst. 1 SEU totiž vylučuje veškerou posílenou spolupráci v rámci výlučných pravomocí Unie.
- 12 Žalobci zdůrazňují, že právní úprava týkající se jednotného patentu vymezí dosah o omezení monopolu přiznaného tímto právem k duševnímu vlastnictví. Tato právní úprava se tudíž bude týkat stanovení pravidel, která jsou zásadní pro zachování nenarušené hospodářské soutěže.
- 13 Kromě toho kvalifikaci pravomocí svěřených článkem 118 SFEU jako sdílených pravomocí podle jejich tvrzení protirečí skutečnost, že ačkoli tento článek odkazuje na vnitřní trh a je obsažen v kapitole Smlouvy o FEU týkající se sbližování právních předpisů, nesvěřuje Unii pravomoc harmonizovat vnitrostátní právní předpisy, nýbrž jí svěřuje zvláštní pravomoc k vytvoření evropských práv k duševnímu vlastnictví.
- 14 Italská republika dodává, že články 3 SFEU až 6 SFEU stanovují pouze orientační třídění oblastí pravomocí Unie. Soudní dvůr tedy bude moci pravomoci přiznané článkem 118 SFEU kvalifikovat jako výlučné, aniž bude vycházet ze seznamu obsaženého v čl. 3 odst. 1 SFEU.
- 15 Rada a vedlejší účastníci ji podporující tvrdí, že pravidla v oblasti duševního vlastnictví spadají pod vnitřní trh a že Unie má v této oblasti sdílenou pravomoc podle čl. 4 odst. 2 písm. a) SFEU.

Závěry Soudního dvora

- 16 Účelem napadeného rozhodnutí je povolit dvaceti pěti členským státům uvedeným v jeho článku 1 vykonávat mezi sebou pravomoci svěřené článkem 118 SFEU v souvislosti s vytvořením jednotné patentové ochrany.
- 17 K určení, zda jsou tyto pravomoci nevýlučné, a tudíž mohou být podle článku 20 SEU a při dodržení podmínek uvedených v tomto článku, jakož i v člancích 326 SFEU až 334 SFEU vykonávány na základě posílené spolupráce, je třeba předeslat, že čl. 118 první pododstavec SFEU přiznává pravomoc k vytvoření evropských práv k duševnímu vlastnictví a k zavedení centralizovaného režimu pro udělování oprávnění, koordinaci a kontrolu na úrovni Unie v souvislosti s těmito právy „v rámci vytvoření nebo fungování vnitřního trhu“.
- 18 Pravomoc ke stanovení pravidel pro používání jazyků ve vztahu k uvedeným právům k duševnímu vlastnictví, svěřená druhým pododstavcem uvedeného článku 118, je úzce spjata s vytvořením těchto práv a se zavedením centralizovaného režimu uvedeného v prvním pododstavci téhož článku. Tato pravomoc tudíž spadá též do rámce fungování vnitřního trhu.
- 19 Podle čl. 4 odst. 2 SFEU se přitom sdílená pravomoc Unie a členských států uplatňuje mimo jiné v oblasti „vnitřního trhu“.

- 20 K argumentu Španělského království a Italské republiky, že pravomoci svěřené článkem 118 SFEU spadají do oblasti „pravidel hospodářské soutěže nezbytných pro fungování vnitřního trhu“, uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. b) SFEU, a tudíž do výlučné pravomoci Unie, je třeba připomenout, že oblast „vnitřního trhu“, uvedená v čl. 4 odst. 2 písm. a) SFEU se podle definice podané v čl. 26 odst. 2 SFEU vztahuje na „prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu“. Článek 26 odst. 1 SFEU stanoví, že Unie „přijímá opatření určená k vytvoření nebo zajištění fungování vnitřního trhu v souladu s příslušnými ustanoveními Smluv“.
- 21 Z výrazu „příslušná ustanovení Smluv“ vyplývá, že pravomoci spadající do oblasti vnitřního trhu se neomezují na pravomoci svěřené články 114 SFEU a 115 SFEU týkající se přijímání opatření ke sblížení právních předpisů, ale zahrnují veškeré pravomoci související s cíli uvedenými v článku 26 SFEU, jako jsou pravomoci svěřené Unii článkem 118 SFEU.
- 22 Pravidla v oblasti duševního vlastnictví jsou sice zásadní pro zachování nenarušené hospodářské soutěže na vnitřním trhu, avšak nepředstavují, jak to uvedl generální advokát v bodech 58 až 60 svého stanoviska, „pravidla hospodářské soutěže“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) SFEU.
- 23 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle čl. 2 odst. 6 SFEU rozsah a způsob výkonu pravomocí Unie určují ustanovení Smluv týkající se jednotlivých oblastí.
- 24 Rozsah a způsob výkonu pravomocí Unie v oblasti „pravidel hospodářské soutěže nezbytných pro fungování vnitřního trhu“ přitom určuje třetí část, hlava VII, kapitola 1 Smlouvy o FEU, a zejména články 101 SFEU až 109 SFEU. Nahlízet na článek 118 SFEU jako na součást uvedené oblasti by tak bylo v rozporu s čl. 2 odst. 6 SFEU a mělo by za účinek neoprávněné rozšíření působnosti čl. 3 odst. 1 písm. b) SFEU.
- 25 Za těchto okolností je třeba dospět k závěru, že pravomoci svěřené článkem 118 SFEU spadají do oblasti sdílené pravomoci ve smyslu čl. 4 odst. 2 SFEU, a jsou tudíž nevýlučnými pravomocemi ve smyslu čl. 20 odst. 1 prvního pododstavce SEU.
- 26 Z toho vyplývá, že žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci Rady k povolení dotčené posílené spolupráce musí být zamítnut.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zneužití pravomoci

Argumentace účastníků řízení

- 27 Španělské království a Italská republika připomínají, že každá posílená spolupráce musí přispívat k procesu integrace. Skutečným cílem napadeného rozhodnutí přitom v projednávané věci nebylo dosáhnout integrace, nýbrž vyloučit Španělské království a Italskou republiku z jednání o pravidlech pro používání jazyků ve vztahu k jednotnému patentu, a tím upřít těmto členským státům právo přiznané článkem 118 druhým pododstavcem SFEU ohradit se proti pravidlům pro používání jazyků, se kterými nemohou souhlasit.
- 28 Skutečnost, že Smlouva o FEU ve druhém pododstavci uvedeného článku 118 stanoví zvláštní právní základ pro stanovení pravidel pro používání jazyků ve vztahu k evropským právům k duševnímu vlastnictví, dokládá choulostivost této otázky a nevhodné počínání Rady. Krátká doba, která uplynula od návrhu Komise do přijetí napadeného rozhodnutí, je názorným příkladem tohoto počínání.
- 29 Žalobci z toho vyvozují, že postup posílené spolupráce byl v projednávané věci použit s cílem vyloučit členské státy z náročného jednání a obejít požadavek jednomyslnosti, přestože tento postup je podle nich určen k použití v případech, kdy jeden nebo více členských států nejsou ještě připraveny podílet se na legislativní činnosti Unie jako celku.

- 30 Španělské království dodává, že systém jednotného patentu navrhovaný účastníky posílené spolupráce musí být považován za zvláštní dohodu ve smyslu článku 142 Úmluvy o udělování evropských patentů (Evropská patentová úmluva), podepsané v Mnichově (Německo) dne 5. října 1973, která vstoupila v platnost dne 7. října 1977 (dále jen „EPÚ“). Rada sice prezentovala vytvoření jednotného patentu jako posílenou spolupráci, avšak ve skutečnosti chtěla povolit vytvoření zvláštní kategorie evropského patentu v rámci EPÚ, k jejímuž vytvoření nemělo podle tohoto členského státu dojít postupem upraveným Smlouvou o EU nebo Smlouvou o FEU.
- 31 Rada poukazuje na to, že důvodem, proč se Španělské království a Italská republika neúčastní této posílené spolupráce, je to, že tuto účast odmítají, a nikoli to, že jsou z ní vyloučeny, přičemž bod 16 odůvodnění napadeného rozhodnutí navíc zdůrazňuje, že posílená spolupráce je kdykoli otevřena všem členským státům. Vytvoření jednotné patentové ochrany mimoto podporuje cíle Unie a posiluje proces integrace.
- 32 Vedlejší účastníci podporující Radu toto stanovisko sdílejí. Zdůrazňují, že oblasti, které vyžadují jednomyslnost, nejsou nikterak vyloučeny z oblastí, v nichž je dovoleno navázání posílené spolupráce. Posílená spolupráce je navíc postupem umožňujícím překonání obtíží spojených s blokačními menšinami.

Závěry Soudního dvora

- 33 Akt je postižen zneužitím pravomoci pouze tehdy, pokud se na základě objektivních, relevantních a shodujících se nepřímých důkazů ukáže, že byl přijat za výlučným nebo přinejmenším rozhodujícím účelem dosáhnout jiných cílů, než jsou cíle, pro které byla daná pravomoc svěřena, nebo vyhnout se postupu zvláště upravenému Smlouvami pro vyrovnání se s okolnostmi daného případu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. května 2008, Španělsko v. Rada, C-442/04, Sb. rozh. s. I-3517, bod 49 a citovaná judikatura).
- 34 Španělské království a Italská republika svým žalobním důvodem vycházejícím z takového zneužití pravomoci Radě především vytýkají, že povolením dotčené posílené spolupráce obešla požadavek jednomyslnosti stanovený v čl. 118 druhém pododstavci SFEU a vyloučila námitky těchto dvou členských států proti návrhu Komise týkajícímu se pravidel pro používání jazyků ve vztahu k jednotnému patentu.
- 35 V této souvislosti je třeba podotknout, že nic v člancích 20 SEU nebo 326 SFEU až 334 SFEU členským státům nezakazuje navázat mezi sebou posílenou spolupráci v rámci pravomocí Unie, které musí být podle Smluv vykonávány jednomyslně. Právě naopak z čl. 333 odst. 1 SFEU vyplývá, že takovéto pravomoci jsou při splnění podmínek uvedených ve zmíněných člancích 20 SEU a 326 SFEU až 334 SFEU vhodné k posílené spolupráci a že v takovém případě bude s výhradou, že Rada nepřijala rozhodnutí, že bude rozhodovat kvalifikovanou většinou, jednomyslnost představována hlasy pouze zúčastněných členských států.
- 36 Dále na rozdíl od toho, co tvrdí Španělské království a Italská republika, články 20 SEU a 326 SFEU až 334 SFEU neomezují možnost využít posílené spolupráce pouze na případ, kdy jeden nebo více členských států prohlásí, že ještě nejsou připraveny podílet se na legislativní činnosti Unie jako celku. Podle čl. 20 odst. 2 SEU je situací, která může legitimně vést k posílené spolupráci, taková situace, kdy „cílů této spolupráce nelze dosáhnout v přiměřené lhůtě Uní jako celkem“. Nemožnost, na kterou odkazuje toto ustanovení, může mít různé příčiny, jako je např. nezájem jednoho či více členských států nebo neschopnost členských států, které všechny projevíly zájem na přijetí právní úpravy na unijní úrovni, dosáhnout shody ohledně obsahu takové právní úpravy.

- 37 Z toho vyplývá, že rozhodnutí Rady povolit posílenou spolupráci poté, co bylo konstatováno, že jednotný patent a k němu se vztahující pravidla pro používání jazyků nemohly být zavedeny v přiměřené lhůtě Unii jako celkem, nikterak neobchází požadavek jednomyslnosti stanovený v čl. 118 druhém pododstavci SFEU ani nevylučuje členské státy, které se nepřipojily k žádostem o posílenou spolupráci. Pakliže napadené rozhodnutí splňuje podmínky stanovené v článku 20 SEU a v článku 326 a následujících SFEU, což bude posouzeno v rámci jiných žalobních důvodů, nepředstavuje zneužití pravomoci, nýbrž vzhledem k nemožnosti dosáhnout společné právní úpravy pro celou Unii v přiměřené lhůtě přispívá k procesu integrace.
- 38 Tento závěr není navíc nijak vyvrácen argumentem Španělského království vycházejícím z existence článku 142 EPÚ.
- 39 Podle odstavce 1 uvedeného článku 142 „[s]kupina smluvních států, která ve zvláštní dohodě stanovila, že evropský patent udělený pro tyto státy má na celém jejich území jednotnou povahu, může stanovit, že evropský patent lze udělit pouze společně pro všechny tyto státy“.
- 40 Vzhledem k tomu, že každý členský stát Unie je smluvním státem EPÚ, k vytvoření evropského patentu s jednotným účinkem pro členské státy Unie, jak jej navrhuje napadené rozhodnutí, může podle tvrzení Španělského království dojít na základě „zvláštní dohody“ ve smyslu článku 142 EPÚ. Avšak na rozdíl od toho, co tvrdí tento členský stát, z této skutečnosti nelze vyvodit, že pravomoc stanovená v článku 20 SEU je využívána k jiným účelům než těm, k nimž byla tato pravomoc svěřena, když členské státy Unie vytvářejí takový patent aktem přijatým v rámci posílené spolupráce namísto uzavření mezinárodní dohody.
- 41 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci musí být zamítnut.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení podmínky, že rozhodnutí o povolení posílené spolupráce musí být přijato až jako poslední prostředek

Argumentace účastníků řízení

- 42 Žalobci tvrdí, že podmínka stanovená v čl. 20 odst. 2 SEU týkající se přijetí rozhodnutí o povolení posílené spolupráce až jako posledního prostředku, musí být striktně dodržena. V projednávané věci však nebyly možnosti vyjednávání mezi všemi členskými státy ohledně pravidel pro používání jazyků ve vztahu k jednotnému patentu v žádném případě vyčerpány.
- 43 Španělské království poukazuje na to, že od návrhu pravidel pro používání jazyků předloženého Komisí dne 30. června 2010 do návrhu na posílenou spolupráci předloženého tímž orgánem dne 14. prosince 2010 neuplynulo ani šest měsíců. Dobu od prvního návrhu nařízení o patentu Společenství předloženého během srpna 2000 do uvedeného návrhu pravidel pro používání jazyků předloženého Komisí nelze zohledňovat při posuzování, zda bylo napadené rozhodnutí přijato až jako poslední prostředek. K téže otázce zmíněný členský stát uvádí, že během roku 2003 byl vymezen společný postoj a že následně nebyla již otázka používání jazyků na půdě Rady věcně projednávána.
- 44 Italská republika připouští, že Rada má široký posuzovací prostor ohledně posouzení stavu jednání, a že tudíž otázka dodržení podmínky týkající se přijetí rozhodnutí o povolení posílené spolupráce až jako posledního prostředku může být Soudním dvorem posuzována pouze omezeně. V projednávané věci však byl „legislativní balíček“ vztahující se k jednotnému patentu neúplný a jednání věnovaná pravidlům pro používání jazyků byla krátká. Za těchto okolností je podle ní porušení čl. 20 odst. 2 SEU zjevné.

45 Podle Italské republiky je napadené rozhodnutí stiženo též nedostatkem přezkumu a odůvodnění, neboť příliš stručně pojednává o důvodech, proč Rada považuje podmínky stanovené Smlouvou o EU a Smlouvou o FEU v oblasti posílené spolupráce za splněné.

46 Rada a vedlejší účastníci ji podporující vyzdvihují bezvýhodnost situace, k níž vedla již velmi dlouhá jednání o jednotném patentu a k němu se vztahujícím pravidlům pro používání jazyků.

Závěry Soudního dvora

47 Podle čl. 20 odst. 2 SEU může Rada povolit posílenou spolupráci „až jako poslední prostředek, pokud shledá, že cílů této spolupráce nelze dosáhnout v přiměřené lhůtě Unií jako celkem“.

48 Tato podmínka je obzvláště důležitá a musí být vykládána s ohledem na čl. 20 odst. 1 druhý pododstavec SEU, podle kterého je posílená spolupráce „zaměřena na to, aby podporovala cíle Unie, chránila její zájmy a posilovala její proces integrace“.

49 Zájmy Unie a proces integrace by očividně nebyly chráněny, pokud by každé bezvýsledné jednání mohlo vést k jedné nebo více posíleným spolupracím na úkor hledání kompromisu, který by umožnil přijmout právní úpravu pro Unii jako celek.

50 Jak uvedl generální advokát v bodech 108 a 111 svého stanoviska, výraz „až jako poslední prostředek“ zdůrazňuje, že pouze situace vyznačující se nemožností přijmout takovou právní úpravu v dohledné době mohou vést k přijetí rozhodnutí o povolení posílené spolupráce.

51 Žalobci poukazují na to, že jak ke dni, kdy Komise předložila návrh povolení Radě, tak ke dni, kdy bylo přijato napadené rozhodnutí, stále existovala reálná naděje na dosažení kompromisu. Tvrdí též, že jednání s cílem dosáhnout shody o jednotném patentu a k němu se vztahujícím pravidlům pro používání jazyků nebyla tak různorodá a hloubková, jak tvrdí Rada a vedlejší účastníci ji podporující.

52 V této souvislosti je třeba připomenout, že se procesu, který vede k přijetí rozhodnutí o povolení posílené spolupráce, účastní Komise, která předkládá návrh v tomto směru, Evropský parlament, který tento návrh schvaluje, a Rada, která přijímá konečné rozhodnutí o povolení posílené spolupráce.

53 Rada, která přijímá uvedené konečné rozhodnutí, má nejlepší předpoklady k posouzení, zda členské státy projevují snahu dosáhnout kompromisu a jsou schopny předložit návrhy, které by mohly vést k přijetí právní úpravy v dohledné době pro Unii jako celek.

54 Je proto třeba, aby Soudní dvůr při svém přezkumu dodržení podmínky přijetí rozhodnutí o povolení posílené spolupráce až jako posledního prostředku ověřil, zda Rada důkladně a nestranně přezkoumala skutečnosti, které jsou v tomto ohledu relevantní, a zda závěr, k němuž dospěla, je dostatečně odůvodněný.

55 Rada v projednávané věci náležitě přihlédla ke skutečnosti, že legislativní proces s cílem vytvořit jednotný patent na unijní úrovni byl započat během roku 2000 a prošel několika etapami, které generální advokát popsal v bodech 119 až 123 svého stanoviska a které byly podrobně vylíčeny v návrhu na posílenou spolupráci předloženém Komisí dne 14. prosince 2010 [COM(2010) 790 final, s. 3 až 6], jakož i stručně shrnuty v bodech 3 a 4 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

56 Je též patrné, že na půdě Rady byl debatován značný počet různých pravidel pro používání jazyků ve vztahu k jednotnému patentu a že žádná z těchto pravidel, ať rozšířená o prvky kompromisu či bez nich, nezískala takovou podporu, která by vedla k přijetí uceleného „legislativního balíčku“ týkajícího se tohoto patentu na úrovni Unie.

- 57 Kromě toho žalobci nepředložili žádný konkrétní důkaz, který by vyvrátil tvrzení Rady, že nedostatečná podpora pro všechna navržená nebo myslitelná pravidla pro používání jazyků stále existovala v okamžiku podání žádostí o posílenou spolupráci, v okamžiku podání návrhu na povolení předaného Radě Komisí i ke dni přijetí napadeného rozhodnutí.
- 58 Pokud jde konečně o odůvodnění napadeného rozhodnutí, je třeba připomenout, že jestliže přijetí dotčeného aktu spadá do kontextu, který dotyčné osoby dobře znají, může být odůvodněno stručně (rozsudek ze dne 26. června 2012, Polsko v. Komise, C-335/09 P, bod 152 a citovaná judikatura). S ohledem na účast žalobců na jednáních a na podrobné shrnutí bezvýsledných etap předcházejících napadenému rozhodnutí v návrhu, který měl vést k přijetí tohoto rozhodnutí, nelze dospět k závěru, že je uvedené rozhodnutí stíženo vadou spočívající v nedostatku odůvodnění, která by mohla vést k jeho zrušení.
- 59 Vzhledem k výše uvedenému je třeba žalobní důvod vycházející z porušení podmínky, podle které rozhodnutí o povolení posílené spolupráce musí být přijato až jako poslední prostředek, zamítnout.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 20 odst. 1 SEU, článků 118 SFEU, 326 SFEU a 327 SFEU

K údajnému porušení čl. 20 odst. 1 SEU

– Argumentace účastníků řízení

- 60 Podle Španělského království a Italské republiky měla Rada nesprávně za to, že dotčená posílená spolupráce sleduje cíle uvedené v čl. 20 odst. 1 SEU tím, že vytváří vyšší stupeň integrace oproti současné situaci. Tvrdí, že existuje určitý stupeň jednotnosti z důvodu souladu právních předpisů všech členských států s ustanoveními EPÚ. Vytvoření jednotného patentu, který se vztahuje pouze na část Unie, je podle nich s to narušit tuto jednotnost, nikoli ji zdokonalit.
- 61 Rada a vedlejší účastníci ji podporující připomínají, že jak národní patenty, tak evropské patenty potvrzené v jednom nebo více členských státech poskytují pouze národní ochranu. Jednotný patent navrhovaný v napadeném rozhodnutí by podnikům umožnil požívat jednotné ochrany ve 25 členských státech. Jednotná ochrana v celé Unii by zajisté byla pro fungování vnitřního trhu ještě příznivější, ale posílená spolupráce podle nich alespoň umožní přiblížit se tomuto cíli, a tudíž povede k lepší integraci.

– Závěry Soudního dvora

- 62 Jak tvrdila Rada a vedlejší účastníci ji podporující, evropské patenty udělené podle pravidel EPÚ neposkytují jednotnou ochranu ve státech, které jsou smluvními stranami této úmluvy, ale v každém z těchto států zajišťují ochranu, jejíž rozsah je vymezen vnitrostátním právem. Naproti tomu by jednotný patent navrhovaný napadeným rozhodnutím poskytoval jednotnou ochranu na území všech členských států zúčastněných na posílené spolupráci.
- 63 Argumentace žalobců, že by ochrana přiznaná tímto jednotným patentem neměla z hlediska jednotnosti, a tudíž z hlediska integrace, žádný přínos oproti situaci, která je výsledkem provedení pravidel stanovených v EPÚ, musí být tudíž jako nepodložená odmítnuta.

K údajnému porušení článku 118 SFEU

– Argumentace účastníků řízení

- 64 Italská republika připomíná, že článek 118 SFEU stanoví vytvoření evropských práv k duševnímu vlastnictví, která pomocí zavedení centralizovaného režimu pro udělování oprávnění, koordinaci a kontrolu „na úrovni Unie“ zajistí jednotnou ochranu „v Unii“. Rada však povolila vytvoření práva, které v celé Unii právě platit nebude.
- 65 Rada a vedlejší účastníci ji podporující znovu opakují své stanovisko, že jednotný patent navrhovaný napadeným rozhodnutím umožňuje podnikům požívat jednotné ochrany ve 25 členských státech, a tím zlepšuje fungování vnitřního trhu.

– Závěry Soudního dvora

- 66 Z článku 326 prvního pododstavce SFEU vyplývá, že výkon pravomoci přiznané Unii na základě posílené spolupráce musí kromě jiných ustanovení Smluv dodržovat to ustanovení, které tuto pravomoc přiznává. Posílená spolupráce, o níž se jedná v projednávaných žalobách, musí tudíž dodržovat článek 118 SFEU.
- 67 Vzhledem k této povinnosti souladu s článkem 118 SFEU musí dotčená posílená spolupráce stanovit opatření o vytvoření evropského práva k duševnímu vlastnictví, které zajistí jednotnou ochranu práv duševního vlastnictví.
- 68 Pokud jde naproti tomu o výrazy „v Unii“ a „na úrovni Unie“, obsažené v článku 118 SFEU, je třeba konstatovat, že skutečnost, že evropské právo k duševnímu vlastnictví takto vytvořené, jednotná ochrana, kterou toto právo přiznává, a pravidla, která jsou s ním spojena, nebudou platit v celé Unii, nýbrž pouze na území zúčastněných členských států, je vlastní tomu, že pravomoc svěřená výše uvedeným článkem je v projednávaných věcech vykonávána na základě posílené spolupráce. Tento důsledek, který ani zdaleka nepředstavuje porušení článku 118 SFEU, nutně vyplývá z článku 20 SEU, který ve svém odstavci 4 stanoví, že „[a]kty přijaté v rámci posílené spolupráce zavazují pouze zúčastněné členské státy“.
- 69 Argumentace vycházející z porušení článku 118 SFEU je tudíž nepodložená.

K údajnému porušení čl. 326 druhého pododstavce SFEU

– Argumentace účastníků řízení

- 70 Španělské království a Italská republika připomínají znění čl. 326 druhého pododstavce SFEU, podle kterého posílená spolupráce „nesmí narušovat vnitřní trh ani hospodářskou, sociální a územní soudržnost [a] nesmí vytvářet překážku ani diskriminaci v obchodu mezi členskými státy, ani mezi nimi vyvolávat narušení hospodářské soutěže“.
- 71 Dotčená posílená spolupráce by podle nich porušovala všechny tyto zásady a cíle. Vytvoření jednotné ochrany inovace pouze pro část Unie by totiž podporovalo soustředění činností týkajících se inovačních výrobků v této části Unie na úkor nezúčastněných členských států.
- 72 Dotčená posílená spolupráce by navíc zapříčiňovala narušení hospodářské soutěže a diskriminaci mezi podniky z toho důvodu, že obchodování s inovačními výrobky bude podle pravidel pro používání jazyků stanovených v bodě 7 odůvodnění napadeného rozhodnutí usnadněno pro podniky pracující v němčině, angličtině nebo francouzštině. Navrhovaná posílená spolupráce by mimoto snížila mobilitu

výzkumných pracovníků pocházejících z členských států, které se této spolupráce neúčastní, nebo z členských států, jejichž úředním jazykem není němčina, angličtina nebo francouzština, neboť pravidla pro používání jazyků stanovená tímto rozhodnutím ztíží přístup zmíněných výzkumných pracovníků k informacím o rozsahu patentů.

- 73 Dále tvrdí, že bude narušena i hospodářská, sociální a územní soudržnost Unie, neboť uvedená posílená spolupráce bude bránit soudržnému rozvoji průmyslové politiky a bude po technologické stránce prohlubovat rozdíly mezi členskými státy.
- 74 Rada a vedlejší účastníci ji podporující mají za to, že tento žalobní důvod vychází ze spekulativních domněnek. Kromě toho roztržitost trhu nevychází z napadeného rozhodnutí, nýbrž ze současné situace, kdy je ochrana poskytovaná prostřednictvím evropských patentů národní. V rozsahu, v němž žalobci opírají svou argumentaci o navrhovaná pravidla pro používání jazyků, jsou jejich žaloby navíc nepřípustné, neboť napadené rozhodnutí nestanovilo konečnou podobu těchto pravidel pro používání jazyků.

– Závěry Soudního dvora

- 75 Z téhož důvodu jako je důvod uvedený v bodě 68 tohoto rozsudku nelze oprávněně tvrdit, že napadené rozhodnutí tím, že navrhuje vytvoření jednotného patentu platného v zúčastněných členských státech, a nikoli v celé Unii, narušuje vnitřní trh nebo hospodářskou, sociální a územní soudržnost Unie.
- 76 V rozsahu, v němž žalobci k prokázání takového narušení vnitřního trhu, jakož i diskriminace a narušení hospodářské soutěže odkazují na pravidla pro používání jazyků navrhovaná v bodě 7 odůvodnění napadeného rozhodnutí, je třeba konstatovat, že slučitelnost těchto pravidel s unijním právem nelze v rámci projednávaných žalob zkoumat.
- 77 Jak totiž uvádí zmíněný bod 7 odůvodnění, pravidla pro používání jazyků v něm popsána odpovídají pouze návrhu Komise rozšířenému o prvky kompromisu navržené členským státem zajišťujícím předsednictví Rady Unie v době podání žádostí o posílenou spolupráci. Pravidla pro používání jazyků popsána v uvedeném bodě odůvodnění se tudíž v době přijetí napadeného rozhodnutí nacházela pouze v přípravné fázi a nejsou konstitutivním prvkem uvedeného rozhodnutí.
- 78 Z toho vyplývá, že argumentace vycházející z porušení článku 326 SFEU je zčásti nepodložená a zčásti nepřípustná.

K údajnému porušení článku 327 SFEU

– Argumentace účastníků řízení

- 79 Na rozdíl od toho, co stanoví článek 327 SFEU, nezachovává dotčená posílená spolupráce podle Španělského království práva členských států, které se jí neúčastní. Porušeno je zejména právo Španělského království a Italské republiky účastnit se v budoucnu této posílené spolupráce, neboť Rada upřednostňuje pravidla pro používání jazyků, se kterými tyto dva členské státy nesouhlasí.
- 80 Podle Rady a vedlejších účastníků ji podporujících se tento žalobní důvod zakládá na mylné domněnce, že účast Španělského království a Italské republiky na této spolupráci je věcně či právně nemožná.

– Závěry Soudního dvora

- 81 Podle článku 327 SFEU musí posílená spolupráce povolená napadeným rozhodnutím zachovávat „pravomoci, práva a povinnosti“ Španělského království a Italské republiky jakožto členských států, které se jí neúčastní.
- 82 Nic v napadeném rozhodnutí přitom nezasahuje do pravomoci, práva nebo povinnosti těchto dvou členských států. Za zásah do pravomocí, práv a povinností těchto členských států nelze považovat zejména vyhlídky zmíněné v tomto rozhodnutí na provedení pravidel pro používání jazyků, se kterými Španělské království a Italská republika vyjádřily nesouhlas. Ačkoli je bezpochyby zásadní, aby posílená spolupráce nevedla k přijetí opatření, která by nezúčastněným členským státům bránila ve výkonu jejich pravomocí a práv a v plnění jejich povinností, státy účastníci se této spolupráce mohou naproti tomu přijmout pravidla, s nimiž by tyto nezúčastněné státy nesouhlasily, kdyby se této spolupráce účastnily.
- 83 Přijetí takovýchto pravidel ostatně nemění nic na možnosti nezúčastněných členských států přistoupit k posílené spolupráci. Jak stanoví čl. 328 odst. 1 první pododstavec SFEU, takové přistoupení podléhá podmínce dodržení aktů již přijatých členskými státy účastnicími se této spolupráce od jejího počátku.
- 84 Dále je třeba podotknout, že Španělské království a Italská republika nevyvrátily skutečnosti zmíněné ve druhé, třetí a čtvrté větě bodu 14 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
- 85 Z toho plyne, že i argumentace vycházející z porušení článku 327 SFEU je nepodložená.
- 86 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že čtvrtý žalobní důvod uplatněný žalobci na podporu jejich žalob, vycházející z porušení čl. 20 odst. 1 SEU a článků 118 SFEU, 326 SFEU a 327 SFEU, musí být zamítnut.

K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení soudního systému Unie

Argumentace účastníků řízení

- 87 Španělské království připomíná, že soudní systém Unie je tvořen uceleným systémem procesních prostředků a řízení určeným k zajištění přezkumu legality aktů orgánů Unie. Rada podle něj porušila tento systém, když posílenou spolupráci povolila, aniž upřesnila navrhovanou úpravu soudního řešení sporů. Ačkoli není nutné v každém aktu odvozeného práva vytvořit vlastní soudní systém, Španělské království má za to, že použitelná úprava soudního řešení sporů musí být upřesněna v aktu, který povoluje vytvoření nového evropského práva k duševnímu vlastnictví.
- 88 Rada a vedlejší účastníci ji podporující poukazují na to, že Soudní dvůr v bodě 62 posudku 1/09 ze dne 8. března 2011 (Sb. rozh. s. I-1137) upřesnil, že článek 262 SFEU stanoví pouze možnost vytvořit zvláštní procesní prostředek pro spory související s uplatňováním unijních aktů, které vytvářejí evropská práva k duševnímu vlastnictví, ale neukládá povinnost zřídit zvláštní soudní rámec. Není každopádně nijak nutné, aby rozhodnutí, kterým se povoluje posílená spolupráce, obsahovalo upřesnění ohledně konkrétní úpravy soudního řešení sporů, která bude v rámci této spolupráce přijata.

Závěry Soudního dvora

- 89 Povolení posílené spolupráce, které je předmětem projednávaných žalob, bylo Radou vydáno na základě čl. 329 odst. 1 SFEU, tj. na návrh Komise a po obdržení souhlasu Parlamentu.

- 90 Návrh Komise se opíral o žádosti členských států, které si přály navázat dotčenou posílenou spoluprací. Tyto žádosti musely podle zmíněného čl. 329 odst. 1 upřesňovat „oblast a cíle navrhované posílené spolupráce“.
- 91 Ze spisu vyplývá, že jak uvedené žádosti, tak návrh Komise takováto upřesnění obsahovaly. Tato upřesnění byla převzata do napadeného rozhodnutí, zejména v bodech 6 a 7 jeho odůvodnění.
- 92 Rada nebyla povinna v napadeném rozhodnutí poskytnout dodatečné informace o obsahu, jaký by mohla mít právní úprava přijatá účastníky dotčené posílené spolupráce. Jediným cílem tohoto rozhodnutí totiž bylo povolit členským státům žádajícím o posílenou spolupráci tuto spolupráci navázat. Posledně uvedeným státům tudíž příslušelo vytvořit prostřednictvím unijních orgánů za podmínek stanovených v článcích 20 SEU a 326 SFEU až 334 SFEU jednotný patent a stanovit k němu se vztahující pravidla, včetně případně zvláštních pravidel v oblasti soudního řešení sporů.
- 93 Z toho vyplývá, že pátý žalobní důvod musí být též zamítnut.
- 94 Vzhledem k tomu, že žádnému ze žalobních důvodů uplatněných Španělským královstvím a Italskou republikou na podporu jejich žalob nelze vyhovět, musí být projednávané žaloby zamítnuty.

K nákladům řízení

- 95 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Rada požadovala náhradu nákladů řízení a Španělské království ani Italská republika neměly ve věci úspěch, je třeba rozhodnout, že každý z těchto členských států ponese vlastní náklady řízení a že Španělskému království se ukládá náhrada nákladů vynaložených Radou ve věci C-274/11 a Italské republice náhrada nákladů vynaložených Radou ve věci C-295/11.
- 96 Podle čl. 140 odst. 1 téhož jednacího řádu členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) **Žaloby se zamítají.**
- 2) **Španělské království ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu náhrada nákladů vynaložených Radou Evropské unie ve věci C-274/11.**
- 3) **Italská republika ponese vlastní náklady řízení a ukládá se jí náhrada nákladů vynaložených Radou Evropské unie ve věci C-295/11.**
- 4) **Belgické království, Česká republika, Spolková republika Německo, Irsko, Francouzská republika, Lotyšská republika, Maďarsko, Nizozemské království, Polská republika, Švédské království, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku, Evropský parlament a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.**

Podpisy.